

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ
КРЕМЕНЧУЦЬКИЙ ЛЬОТНИЙ КОЛЕДЖ**

Циклова комісія економіки та управління

ТЕКСТ ЛЕКЦІЇ

з навчальної дисципліни «Аудит»
обов'язкових компонент
освітньо-професійної програми першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

Облік і аудит

за темою № 8 - Аудиторський звіт та інші підсумкові документи

Харків 2021

ЗАТВЕРДЖЕНО

Науково-методичною радою
Харківського національного
університету внутрішніх справ
Протокол від 23.09.21 № 8

СХВАЛЕНО

Методичною радою
Кременчуцького льотного
коледжу
Протокол від 22.09.21 № 2

ПОГОДЖЕНО

Секцією науково-методичної ради
ХНУВС з гуманітарних та соціально-
економічних дисциплін
Протокол від 22.09.21 № 8

Розглянуто на засіданні циклової комісії економіки та управління, протокол від 31.08.21 № 1

Розробники:

викладач циклової комісії економіки та управління, спеціаліст вищої категорії,
викладач – методист Водолазська Н.В.
викладач циклової комісії економіки та управління, спеціаліст вищої категорії,
викладач – методист Бондаренко Л.Ф.

Рецензенти:

1. Голова циклової комісії економіки та управління КЛК ХНУВС, к.е.н., спеціаліст вищої категорії, викладач – методист, Цимбалістова О.А.
2. Професор кафедри бізнес адміністрування, маркетингу і туризму Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського, д.е.н., професор Дружиніна В.В.

План лекції

1. Поняття аудиторського звіту, його структура
2. Склад і структура аудиторського звіту
3. Види аудиторських звітів
4. Звіт аудитора керівництву господарюючого суб'єкта
5. Аудиторський звіт при виконанні завдань з аудиту спеціального призначення

Рекомендована література:

Основна література:

1. Верига Ю.А., Плаксієнко В.Я., Кулик В.А., Карпенко Є.А. Облік, оподаткування та аудит. Навчальний посібник. — К.: ЦУЛ, 2019. — 509 с.
2. Виноградова М.О., Жидєєва Л. І. Аудит. Навчальний посібник. — К.: ЦНЛ, 2014. — 654с.
3. Дерев'янка С.І. Аудит. Навчальний посібник. — К.: ЦНЛ, 2016. — 380с.
4. Лень В.С. Облік і аудит: вступ до фаху. — Навчальний посібник. - К.: ЦНЛ, 2015. — 272с.
5. Міжнародні стандарти аудиту (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.apu.net.ua/msa>
6. Огійчук М.Ф. Аудит. Навчальний посібник. - К.: Алерта, 2016. — 752с.
7. Огійчук М.Ф. Методика і організація аудиту. Навчальний посібник. — К.: Алерта, 2016. — 304с.
8. Пилипенко І.І., Каменська Т.О., Корінько М.Д., Проскуріна Н.М., Редько О.Ю. Сучасний аудит. Підручник. — К.: ДП «Інформ.-аналіт. агентство», 2015. — 643 с.
9. Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність: Закон України від 21.12.2017р. № 2258-VIII (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>
10. Рядська В.В., Петраков Я.В. Аудит. Навчальний посібник. — К.: ЦНЛ, 2018. — 416с.

Допоміжна література:

11. Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств та організацій: Наказ Міністерства фінансів України від 30.11.1999р. №291 (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>
12. Методичні рекомендації щодо заповнення форм фінансової звітності: Наказ Міністерства фінансів України від 28.03.2013р. №433 (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>
13. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні

- вимоги до фінансової звітності»: Наказ Міністерства фінансів України від 07.02.2013р. № 73 (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>
14. Никонович М.О. Аудит. Підручник. – К.: Київ, 2014. – 748с.
15. Петрик О.А. Аудит. Підручник. – К.:КНЕУ, 2015. – 504с.
16. Податковий кодекс України від 02.12.2010р. №2755-VI (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>
17. Положення про інвентаризацію активів та зобов'язань: Наказ Міністерства фінансів України від від 02.09.2014р. № 879 (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>
18. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 6 «Виправлення помилок і зміни у фінансових звітах»: Наказ Міністерства фінансів України від 28.05.1999р. №137 (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>
19. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16.07.1999р. № 996-XIV (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>
20. Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні: Закон України від 26.01.1993р. №2939-XII(зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>
21. Стельмах В. С. Контроль: інспектування, аудит, банківський нагляд: монографія / В. С. Стельмах, А. О. Єпіфанов, І. В. Сало. – С: Університетська книга, 2015. – 432 с.

Інформаційні ресурси в Інтернеті:

22. Офіційний портал Верховної Ради України: Законодавство України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua>
23. Офіційний сайт «Вісник податкової служби України» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.visnuk.com.ua>.
24. Офіційний сайт журналу «Все про бухгалтерський облік» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://vobu.ua>
25. Офіційний сайт журналу «Дебет-Кредит» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://dtki.com.ua>
26. Офіційний сайт журналу «Податки і бухгалтерський облік» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://i.factor.ua>

1. Поняття аудиторського звіту, його структура

До складу підсумкової документації відноситься аудиторський звіт.

Аудиторський звіт – це внутрішній підсумковий документ, складання якого, як правило, передуює складанню аудиторського звіту.

Зміст аудиторського звіту носить конфіденційний характер й тому, як правило, не підлягає публічному розкриттю перед третьою стороною.

Необхідність формування аудиторського звіту визначається договором на проведення аудиту.

МСА не встановлюють спеціальних вимог щодо змісту та структури аудиторського звіту. Кожна аудиторська фірма самостійно розробляє та затверджує відповідні вимоги внутрішніми стандартами.

За структурою аудиторський звіт може мати три основних розділи:

1. Загальні відомості про перевірку. У цьому розділі наводиться така інформація: підстави для проведення перевірки (назва та номер договору); мета перевірки; обсяг інформації, що перевіряється; терміни проведення перевірки; обсяг та зміст виконаних аудиторських процедур.

2. Загальна характеристика системи внутрішнього контролю. У цьому розділі дається узагальнена характеристика як організаційної структури підприємства, його діяльності, так і системи внутрішнього контролю, а також розкриваються основні її недоліки, що можуть мати наслідком існування суттєвих викривлень у показниках фінансової звітності.

3. Результати виконаних процедур щодо отримання доказів стосовно тверджень у показниках фінансової звітності. Називаються всі виявлені помилки у фінансових звітах та обов'язково надається їх характеристика щодо суттєвості. У підсумку надаються рекомендації щодо можливого виправлення у фінансовій звітності, за якою передбачається надання звіту.

Важлива аналітична інформація та розрахунки наводяться у додатках до аудиторського звіту.

2. Склад і структура аудиторського звіту

Представлення аудиторського звіту є найважливішою частиною процесу аудиту. Саме аудиторський звіт є продуктом діяльності аудитора і виконує роль найважливішого засобу передачі інформації.

Аудиторський звіт розрахований на широке коло користувачів. Його публікація є свідомством того, що річний бухгалтерський звіт підприємства, як в цілому, так і в усіх деталях, відповідає чинному законодавству, методології ведення бухгалтерського обліку та є достовірним.

В залежності від мети складання аудиторський звіт може мати декілька призначень.

Аудиторські звіти повинні бути одноманітними, щоб не відбулася плутанина, бо користувачам було б складно розібратися в змісті аудиторського звіту, якби кожен такий висновок був своєрідним за формою твором. У зв'язку з цим в МСА 700 „Формулювання думки та надання звіту щодо фінансової звітності” визначені типи аудиторських звітів, вимоги до їх змісту і формулювань, що використовуються.

Відповідно до МСА 700 „Формулювання думки та надання звіту щодо фінансової звітності” результати аудиту повинні оформлюватися у вигляді аудиторського звіту, при цьому аудиторський звіт повинен містити чіткі і ясні думки аудитора відносно перевіреної фінансової звітності, складатися в довільній формі та обов'язково повинен містити наступні розділи:

- заголовок;

- вступ;
- масштаб перевірки;
- висновки аудитора щодо фінансової звітності;
- адреса аудиторської фірми;
- дата підписання аудиторського звіту;
- підписи сторін.

Крім того, в усьому світі встановлені вимоги до структури та оформлення аудиторського звіту:

Заголовок аудиторського звіту

В заголовку аудиторського звіту повинен бути запис про те, що аудит здійснювався незалежним аудитором (фірмою). Необхідно також вказати назву фірми і прізвище аудитора, номер реєстрації. Така інформація є підтвердженням того, що під час аудиту не було ніяких обставин, які могли б перешкодити проведенню незалежної перевірки. Аудиторська перевірка – це не тільки використання відповідних методів і процедур, але і незалежність думок аудиторів. При порушенні цієї умови аудитор не має права робити звіт про перевірену звітність, оскільки зібрана інформація в такому випадку не буде вважатися достатньою та доказовою.

Розділ „Адресат”

В аудиторському звіті слід зазначити адресата відповідно до умов завдання та діючих нормативних актів. Звіт, як правило, призначається акціонерам або раді директорів суб'єкта господарювання, фінансові звіти якого перевіряються.

Розділ “Вступ”

В цьому розділі повинна міститися інформація про склад фінансової звітності і дату підготовки звітності. В аудиторському звіті слід також відзначити, що відповідальним за правильність підготовки і складання бухгалтерської звітності, є керівництво підприємства, що перевіряється. Аудитор несе відповідальність тільки за обґрунтованість і об'єктивність власних висновків щодо достовірності фінансової звітності.

Вступну частину аудиторського звіту можна висловити, наприклад, так: “відповідно до договору №XX від 01 січня 20XX року аудиторська фірма (приводиться повна назва аудиторської фірми) провела аудит представленого в додатку Балансу акціонерного товариства (приводиться повна назва банку) за станом на 01.01.XXг., Звіту про фінансові результати, Звіту про власний капітал, Звіту про рух грошових коштів. Відповідальність за цю звітність несе керівництво товариства. В наші обов'язки входить складання аудиторського звіту на підставі інформації, одержаної в ході проведеного аудиту.”

Розділ “Обсяг перевірки”

В даному розділі в стислій формі приводиться інформація стосовно предмету, обсягу та методів перевірки, форми ведення бухгалтерського обліку на підприємстві, що перевіряється, наявності змін в його обліковій політиці та методології обліку протягом звітного періоду.

Приводиться обсяг аудиту і зміст проведених робіт. Об'єктом аудиторської перевірки повинні бути питання достовірності, повноти, відповідності чинному законодавству та існуючим нормативам статей річного балансу та показників

річного звіту про фінансові результати і їх використання. Інші форми річної звітності перевіряються у випадках, що передбачені діючими законами України, або за ініціативою замовника.

Даний розділ повинен переконати користувачів звіту у тому, що аудит проведений відповідно до вимог Міжнародних стандартів аудиту і загальноприйнятої практики світового аудиту.

Особливістю аудиту є вибірковий характер перевірок, що проводяться. Тому виникає можливість пропуску аудитором істотних помилок і погрішностей у межах перевіреної фінансової звітності замовника. Виходячи з цього, аудитор повинен у звіті вказати, що перевірка спланована та проведена з достатньою упевненістю у відсутності непомічених аудитором істотних помилок в звітності замовника. При цьому доцільно привести критерії визначення аудитором істотності помилок.

Під час аудиторської перевірки аудитор повинен зробити оцінку можливим спотворенням і недостовірностям в системі бухгалтерського обліку і внутрішнього контролю на підприємстві з погляду суттєвості їх впливу на фінансову звітність. При оцінці суттєвості спотворень і помилок аудитор повинен керуватися положеннями МСА 320 „Суттєвість в аудиті”.

Аудитор дає також оцінку принципам бухгалтерського обліку, які використовувалися на підприємстві в періоді, що перевіряється.

В цьому розділі можуть приводитися наступні вислови:

- “Ми провели нашу перевірку відповідно до вимог Закону України “Про аудиторську діяльність” і “Міжнародних стандартів аудиту”. Ці нормативи вимагають, щоб планування і проведення аудиту було направлено на отримання розумних підтверджень відносно відсутності у фінансовій звітності суттєвих помилок і порушень.

- „Під час аудиту зроблені дослідження – шляхом тестування доказів на обґрунтовування сум і інформації, розкритої у фінансовому звіті, а також оцінка відповідності вживаних принципів обліку нормативним вимогам відносно організації бухгалтерського обліку і звітності в Україні, діючим протягом періоду, що перевіряється”.

- „Окрім цього, шляхом тестування здійснена оцінка відповідності даних звітності для цілей оподаткування даним бухгалтерського обліку. На нашу думку, проведена аудиторська перевірка забезпечує розумну підставу для аудиторського звіту”.

Розділ “Висновки аудитора про перевірену фінансову звітність”

В цьому розділі дається висновок аудитора про фінансову звітність, її правильності в усіх суттєвих аспектах, а саме:

- чи є одержана інформація достатньою для відображення реального стану активів і пасивів підприємства, що перевіряється?

- чи відповідає фінансова звітність вимогам чинних нормативних і законодавчих актів?

- чи адекватний опис всіх питань, суттєвих для прийняття аудитором рішення щодо правильності, достовірності і повноти інформації в річній звітності?

- чи узгоджується документація, що відображає фінансовий стан підприємства, що перевіряється, за формою і змістом з діючими законодавчими і нормативними актами?

Відповідно до вимог про аудиторський звіт аудитор повинен вказати перелік тестів і методів, які були використані при перевірці інформації про фінансово-господарську діяльність підприємства. Окрім цього, необхідне підтвердження аудитора із забезпечення на підприємстві в перебігу звітного року незмінної методології бухгалтерського обліку відповідно до прийнятої облікової політики.

Цей розділ аудиторського звіту може бути висловлений так:

“Ми підтверджуємо, що за винятком невідповідностей, представлених в додатку №1, фінансовий звіт, в усіх суттєвих аспектах, достовірно і повно дає інформацію про Підприємство за станом на 1 січня 20XX року відповідно до нормативних вимог з організації бухгалтерського обліку і звітності в Україні”.

Розділ “Дата аудиторського звіту”

Обов'язковим елементом аудиторського звіту є дата. Аудитор повинен проставити дату аудиторського звіту та дату завершення аудиторської перевірки. Дата на аудиторському звіті проставляється того дня, коли керівництво підприємства підписує акт прийому-передачі аудиторського звіту. Дата в аудиторському звіті проставляється перед вступною частиною або після підпису аудитора.

Причина цієї вимоги полягає в тому, що відповідно до міжнародних стандартів аудиту, аудитор в своєму звіті підтверджує не тільки достовірність, але і стійкість фінансового стану і платоспроможність підприємства до самої дати закінчення аудиторської перевірки. Розділ “Підпис аудиторського звіту” Аудиторський звіт підписується директором аудиторської фірми або уповноваженою на це особою, що має відповідну серію сертифікату аудитора України на проведення аудиту.

Розділ “Адреса аудиторської фірми”

В аудиторському звіті указується адреса дійсного місцезнаходження аудиторської фірми. Ця інформація може розміщуватися як в кінці аудиторського звіту після підпису аудитора, так і в матриці бланка аудиторської фірми.

3. Види аудиторських звітів

Кінцевою метою аудиторської перевірки є висловлення аудитором своєї думки щодо достовірності перевіреної фінансової звітності, зробленої на основі отриманих під час перевірки аудиторських доказів. В залежності від думки аудитора щодо стану фінансової звітності перевіреного підприємства, аудиторський звіт може бути різних видів.

Аудиторські звіти перевірки бухгалтерської річної звітності бувають:

1. Позитивними;
2. Умовно – позитивними;
3. Негативними;
4. Відмова від видачі звіту.

Позитивний звіт

Надається клієнту у випадках, коли на думку аудитора виконані наступні умови:

- аудитор одержав від керівництва підприємства всю інформацію і пояснення, які достатні для оцінки реального стану звітності підприємства, що перевіряється;
- надана інформація є адекватною та достовірною за всіма суттєвими питаннями;
- фінансова звітність складена відповідно до прийнятої на підприємстві системи бухгалтерського обліку, яка відповідає законодавчим і нормативним вимогам та не змінювалася протягом звітного періоду;
- фінансова звітність складена належним чином, за встановленою формою;
- показники конкретних форм річної звітності і статей річного балансу за станом на звітну дату суттєво не суперечать первинним документам, даним синтетичного і аналітичного обліку.

Згідно МСА 700 „Формулювання думки та надання звіту щодо фінансової звітності”, фрази, що використовуються аудитором для висловлення своєї думки в позитивному аудиторському звіті, повинні бути такими: ”дає достовірне і дійсне уявлення”, “представлений достовірно”, “відповідає вимогам”, “належним чином складений”.

В тих випадках, коли в ході перевірки у аудитора виникли сумніви щодо правильності тих або інших прийнятих підприємством рішень, але йому було надане їх аргументоване і переконливе обґрунтування, то у звіті аудитора ці рішення згадувати не обов'язково, оскільки вони не змінюють безумовності позитивного звіту. Безумовно-позитивна думка аудитора беззастережно вказує на те, що всі зміни у принципах бухгалтерського обліку й методах їх застосування, а також їх вплив належно розкриті у фінансовій звітності.

Умовно-позитивний аудиторський звіт

Аудитор може бути не в змозі висловити позитивну думку, коли існують які-небудь обставини і їх вплив на думку аудитора є, або може бути таким:

Невпевненість – аудитор не може сформулювати думку;

Незгода – аудитор може сформулювати думку, але вона суперечить перевіреним фінансовій інформації.

Наявність в аудитора будь-якого ступеня невпевненості або незгоди є підставою для відмови від видачі безумовно-позитивного аудиторського звіту. Проте залежно від ступеня невпевненості або незгоди аудитор складає одне з видів аудиторських звітів. Причому слід пам'ятати, що наявність фундаментальної незгоди є підставою для видачі негативного звіту аудитора, а фундаментальної невпевненості – для відмови від видачі звіту.

Невпевненість або незгода стають фундаментальними в тому випадку, коли вплив чинників, що викликали невпевненість або незгоду, на фінансову звітність такий великий, що може суттєво спотворити дійсне положення справ на підприємстві, що перевіряється, в цілому або в основному.

Необхідно також враховувати сукупний ефект всіх невпевненостей та незгод.

У випадках, коли аудитор складає звіт, який відрізняється від безумовно-позитивного, він повинен висловити всі суттєві причини невпевненості або незгоди. Ця інформація повинна бути стисло представлена в окремому розділі звіту, де сформульована думка аудитора. Тут можна також послатися на більш детальний виклад таких моментів в іншій документації. В останніх розділах звіту аудитор в стислій формі приводить висновки відносно достовірності і повноти фінансової звітності.

Якщо аудитор має намір представити клієнту позитивний звіт, в якому присутня фундаментальна невпевненість з окремих питань і приводить свої зауваження, пов'язані з наявністю фундаментальної невпевненості, то в аудиторському звіті приводиться аргументована незгода з окремих питань (операціях, проводках, позиціях звітності), і після цього дається остаточний звіт про достовірність і повноту фінансової звітності підприємства. При цьому в своєму звіті аудитор використовує такі ж вирази, що і для безумовно-позитивного звіту.

Якщо заперечення в аудиторському звіті пов'язані з наявністю нефундаментальної незгоди, аудитор визначає обмеження в аудиторському звіті, або в додатку до звіту, який є невід'ємною його частиною, і дає позитивний звіт щодо фінансової звітності підприємства.

Негативний звіт

Складається аудитором за наявності фундаментальних невпевненості або незгоди. Це відбувається, коли результати аудиторської перевірки свідчать, що показники річної звітності і статті річного балансу за станом на певну дату суттєво суперечать первинним документам, аналітичному обліку, чинному законодавству та існуючим нормативам.

В резолютивній частині такого звіту обов'язково повинно бути висловлено зміст виявлених розбіжностей і, якщо можливо, їх кількісний показник. Якщо показники звітності або статей балансу не відповідають чинному законодавству або існуючим нормативам, то слід вказати, які саме акти були порушені і до яких наслідків привели ці порушення.

При складанні негативного звіту доречно вживання таких формулювань: "не відповідає вимогам", "не дає достовірного уявлення", "спотворює дійсний стан справ", "суперечить" і т.ін.

Відмова від видачі звіту

Підставою для відмови від видачі звіту може бути наявність у аудитора фундаментальної невпевненості. В більшості випадків це є наслідком обмежень в обсязі аудиторської роботи у зв'язку з непередставленням йому всіх необхідних первинних документів і реєстрів бухгалтерського обліку адміністрацією підприємства, що перевіряється. Причинами фундаментальної невпевненості можуть також бути незадовільний стан бухгалтерського обліку на підприємстві або значне обмеження у часі перевірки.

У відмові аудиторі слід вказати конкретні обставини, які не дозволили йому зробити висновок. Якщо аудитор дає відмову від надання аудиторського

звіту, він говорить про неможливість на підставі наданих аргументів сформулювати висновки щодо фінансової звітності підприємства.

Як вже було визначено, стандартами аудиту затверджується загальна структура аудиторського звіту, вимоги до змісту і можливі формулювання думки аудитора. Конкретне формування аудиторського звіту залежить від результатів перевірки та уміння аудитора їх висловити. Можливі варіанти різних видів аудиторських звітів в їх резолютивній частині викладені нижче.

4. Звіт аудитора керівництву господарюючого суб'єкта

За результатами проведеного аудиту аудиторська організація зобов'язана надати адресату письмову інформацію (звіт) аудитора керівництву економічного суб'єкта.

У письмовій інформації аудитора наводяться свідчення щодо недоліків в облікових записах, бухгалтерському обліку і системі внутрішнього контролю, які можуть призвести до суттєвих помилок у бухгалтерській звітності.

Аудиторська організація зобов'язана вказати у письмовій інформації аудитора всі помилки і перекручення, які суттєво впливають на достовірність фінансової звітності.

Письмова інформація аудитора може навести будь-які відомості, що стосуються проведеного аудиту та фактів господарського життя економічного суб'єкта.

Інформація не може розглядатися як повний звіт про всі недоліки, крім тих, які виявлені в процесі аудиторської перевірки.

З урахуванням вимог законодавства кожна аудиторська організація має розробляти вимоги щодо форми підготовки письмової інформації аудитора. Внутрішні вимоги повинні бути затверджені керівником аудиторської організації та забезпечувати відповідне оформлення даного документа для різних економічних суб'єктів.

5. Аудиторський звіт при виконанні завдань з аудиту спеціального призначення

За результатами виконаних аудиторських послуг аудитор складає підсумковий документ у вигляді аудиторського звіту спеціального призначення.

Форма, зміст і структура аудиторського звіту спеціального призначення регламентується міжнародними стандартами аудиту № 800, 810.

Аудиторські звіти з аудиту спеціального призначення бувають таких видів:

- аудиторські звіти про перевірку фінансових звітів, складених відповідно до всеохоплюючої основи бухгалтерського обліку, іншої, ніж міжнародні чи національні стандарти бухгалтерського обліку;
- аудиторські звіти про перевірку конкретних рахунків, елементів рахунків або статей у фінансовому звіті (у подальшому висновки щодо компонентів фінансових звітів);
- аудиторські звіти з виконання контрактних угод;
- аудиторські звіти про перевірку узагальнених фінансових звітів.